

#CSW59

... en wat eraan vooraf ging

Door Irene Hemelaar

Maart 2015

*"As we come marching, marching in the beauty of the day,
A million darkened kitchens, a thousand mill lofts gray,
Are touched with all the radiance that a sudden sun discloses,
For the people hear us singing: "Bread and roses! Bread and roses!"*

Commission on the Status of Women (CSW)

De Commission on the Status of Women (CSW) is het VN-orgaan dat zich bezighoudt met vrouwenrechten en gendergelijkheid. CSW is het hoogste internationale overlegorgaan over de rechten van vrouwen wereldwijd. De leden van de CSW komen jaarlijks bijeen en vertegenwoordigen 45 lidstaten van de VN. Het lidmaatschap rouleert om de vier jaar. Nederland is tot en met 2015 lid. 2015 is een jubileumjaar omdat het 20 jaar geleden is dat de Vierde Wereldconferentie plaatsvond in Beijing, hetgeen wereldwijd gevierd zal worden. Het centrale thema van CSW59 is Beijing+20: waar staan we 20 jaar na Beijing en hoe nu verder? CSW59 vindt plaats van 9 t/m 20 maart 2015 in New York.

Functie Vrouwenvertegenwoordiger

Een vrouwenvertegenwoordiger heeft in de regeringsdelegatie de status van adviseur. Zij voegt haar genderdeskundigheid en kennis van de praktijk, speciaal van de gevolgen van beleid voor vrouwen, toe aan de ambtelijke delegatie die namens Nederland de onderhandelingen voert. Zij is een belangrijke intermediair naar het NGO-veld en houdt de delegatie bij de les aangaande eerdere afspraken die voor vrouwen van belang zijn. De vrouwenvertegenwoordiger heeft daarmee een onmisbare verbindende rol tussen overheid en maatschappij; zij brengt de politiek naar de burger en vertegenwoordigt deze op hoog niveau. Een vrouwenvertegenwoordiger heeft een onbezoldigde en eervolle taak.

De AVVN-vrouwenvertegenwoordiger spreekt bovendien, namens de Nederlandse vrouwen, de Algemene Vergadering van de VN toe. Haar statement komt tot stand via inspraak en brede achterban raadplegingen.

Bron: website [Nederlandse Vrouwen Raad](http://www.nederlandsevrouwenraad.nl)

Colofon:

Foto's en teksten – Irene Hemelaar
Afzender – Nederlandse Vrouwen Raad
Laan van Meerdervoort 70
2517 AN Den Haag
070-3469304; info@de-nvr.nl
www.nederlandsevrouwenraad.nl

Wat eraan vooraf ging

OnzeVrouwInNY @OnzeVrouwInNY · 9 feb.
Vorbereidende bijeenkomst #CSW59 Tussen de drukke bedrijven gelukkig een uur aanwezig :)

OnzeVrouwInNY heeft geretweet

Antia Wiersma @grr68 · 17 feb.
@OnzeVrouwInNY spreekt ons toe tijdens briefing op @MinOCW over haar thema: #LBTIrechten. #spannend .

9 1

NL Women's Rights @NLWomensrights · 5 mrt.
Brainstorm w NL Womens Representative @OnzeVrouwInNY to prepare UNGA 3rd cttee statement. Focus on human rights LGBTI

Inhoud

2	Colofon
3	Wat eraan vooraf ging
4	Inhoud
5	Voorwoord
6	Vrouwenvertegenwoordiger (column)
7	Positie vrouwenvertegenwoordiger
8	8 maart - "March in March" (blog)
9	Political declaration en Working Methods
11	Lbti-bijeenkomst OCW & Koninkrijksvertegenwoordiging
13	Ontmoeting met Charles Radcliff
14	CSW59: overwelming and fantastic (blog)
15	Inspreken commissie Jeugd en Cultuur
16	De christelijke lobby (column)
17	Op de agenda
18	In de media

Voorwoord

The 59e Commission on the Status of Women (CSW). Heel bijzonder om deze conferentie mee te mogen maken.

Voor mij was de CSW heel belangrijk als ‘snuffelstage’ en dat bedoel ik heel liefdevol. Om meerdere redenen. Praktisch gezien als onontbeerlijke ervaring om mee te maken hoe het er aan toegaat bij de VN en bij een conferentie als dit. Ook puur inhoudelijk waar het gaat over ‘mijn’ onderwerp voor de speech die ik in oktober zal uitspreken. Wat gebeurt er internationaal op het vlak van LGBTI-rechten? Wat zijn op dit moment de zwaartepunten binnen de strijd voor gelijke rechten? Wat voor jargon gebruikt men?

Ook de overdaad aan activiteiten die je kunt bijwonen binnen de VN (side events die alleen toegankelijk zijn met een VN-pas) en buiten de VN (parallel events waar iedereen welkom is) is af en toe overweldigend. Wat kies je? De wens om zoveel mogelijk mee te willen maken vervliegt vrij snel. Omdat de constructie van de debatten vrij strak is met weinig ruimte voor interactie, vinden de meeste ontmoetingen en gesprekken 1 op 1 plaats tussen de events door en die gesprekken zijn dan zo boeiend dat je zo een aansluitend event mist.

De CSW is ook voor mij belangrijk geweest om mijn positie te bepalen. Bij de CSW maakt de vrouwenvertegenwoordiger géén deel uit van de regeringsdelegatie. Maar – zo werd me vanuit het ministerie van OCW op het hart gedrukt – je bent er wél als vrouwenvertegenwoordiger, dus wees je daar bewust van. Wanneer ben ik nou wel in functie, wanneer niet in functie en wat betekent het dan? Waar hoor ik en wat kan ik betekenen? Het heeft me de eerste week flink beziggehouden.

Ik ben zeer actief op Facebook (irenhemelaar) en Twitter (@onzevrouwinny). Via deze kanalen heb ik dan ook belangstellenden bijna dagelijks op de hoogte gehouden van mijn belevenissen. Ook heb ik tijdens de CSW een tweetal blogs geschreven. Die zijn geplaatst op de blogpagina's van wo=men, Atria en uiteraard de NVR.

Dit verslag is een uitgebreide weergave van de social media posts, de blogs en columns die ik schreef tijdens en na de CSW. Ook verhaal ik over gebeurtenissen die in relatie staan tot de CSW en het vrouwenvertegenwoordigerschap.

Irene Hemelaar
Mei 2015

Vrouwenvertegenwoordiger

Wat denk je daar te gaan bereiken? Een vraag die me vaak is gesteld, sinds ik door de Nederlandse Vrouwen Raad ben voorgedragen om deel uit te maken van de Nederlandse regeringsdelegatie. Als vertegenwoordiger van 'de' Nederlandse vrouw, zal ik in oktober tijdens de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties 193 regeringsleiders toespreken over de rechten van lesbische, biseksuele en transseksuele vrouwen en vrouwen met een intersekseconditie (LBTI-vrouwen).

Waar er in 70 jaar Verenigde Naties op deze plek veelvuldig over genderongelijkheid en (seksueel) geweld tegen vrouwen is gesproken, is het onderwerp LBTI-vrouwen op deze plek nog nooit aangekaart.

En daar zijn best wel wat redenen voor te bedenken.

Seksuele diversiteit is immers een moeilijk bespreekbaar onderwerp in veel van de aanwezige landen. Er zullen regeringsleiders zijn van landen waar 'homopropaganda' verboden is, of waar een gevangenisstraf staat op homoseksualiteit. In enkele van de landen die er vergaderen, rust er zelfs de doodstraf op homoseksualiteit.

De lobby die vele belangenbehartigers en overheden internationaal voeren om de rechten van LHBTI's te beschermen, is er bovendien eentje met zachte hand: een van twee stappen voor, één stap achteruit. Het is best een uitdaging om een speech uit te spreken die het subtiele masseren niet met voeten treedt, maar waarin het beestje wel bij de naam wordt genoemd.

Ik zal onder andere spreken over de gevolgen die aan de normen 'mannelijk' en 'vrouwelijk' kleven. In landen waar homoseksualiteit verboden is, lopen niet alleen vrouwelijke homomannen en stoere lesbiennes, maar ook hetero's die buiten de norm vallen het risico om aangegeven dan wel opgepakt te worden.

Wat ik hiermee denk te bereiken?

Wanneer LBTI-vrouwen in volle vrijheid hun leven kunnen leven, zullen heterovrouwen dit zeker kunnen. Het feit dat ik dit onderwerp ter tafel breng, zal hoe dan ook discussie teweegbrengen. Ik hoop er bovendien LHBTI-activisten waar ook ter wereld een hart mee onder de riem te kunnen steken. En als ik dan ook nog een homofobe regeringsleider een beetje kan vermurwen – al is het er maar eentje – dan heb ik dubbel en dwars mijn doel bereikt.

Verschenen in Gay&Night Magazine and op www.gay.nl in maart 2015

Positie vrouwenvertegenwoordiger

In januari maakte ik officieel kennis met de medewerkers van OCW. Bij deze meeting werd me onder andere verteld dat ik bij de CSW niet officieel als vrouwenvertegenwoordiger aanwezig zou zijn, maar dat men wel wist dat ik vrouwenvertegenwoordiger was en dat ik me er wel op die naar mij gekeken zou worden en dat ik me ernaar zou moeten gedragen. Een opmerking die me flink heeft beziggehouden. Want hoe zou ik me dan ‘verkeerd’ kunnen gedragen?

Begin maart had ik een meeting met medewerkers van het ministerie van Buitenlandse Zaken, waar ik ook vertelde wat ik van plan ben. Daar werd me nog eens zeer op het hart gedrukt goed uit te leggen dat ik géén lid ben van de koninkrijksdelegatie in oktober. In een e-mailwisseling na de bijeenkomst heb ik aangegeven dat ik niet beter weet dan dat de vrouwenvertegenwoordiger deel uitmaakt van de koninkrijksdelegatie (zoals omschreven staat in de functie-omschrijving) of dat ik vrouwenvertegenwoordiger ben ‘in’ de koninkrijksdelegatie. Gedoe om woordjes, met als doel – zo werd mij gezegd – mijn onafhankelijke positie van de overheid te benadrukken.

Waar ik mee heb geworsteld, vooral de eerste week van de CSW, wàt is die positie dan die ik inneem, als ik dan weer wel en dan weer niet officieel in functie ben. Hoe bijzonder was het dat de ambassadeur van de permanente vertegenwoordiging bij de VN Karel van Oosterom, mij officieel als Vrouwenvertegenwoordiger uitnodigde voor het diner ter ere van de Koninkrijksdelegatie bij hem thuis en me ook als zodanig presenteerde. Een heel mooie en speciale ervaring.

 OnzeVrouwenNY @OnzeVrouwenNY · 11 mrt.
And me j @KvanOosterom: Hosting four Ministers of our Kingdom and @MabelvanOranje at my home [...]

Na de zorg over het onderwerp van speech, LGBTI-rechten als mensenrechten en mijn ‘positie’ als vrouwenvertegenwoordiger, die ik voorafgaand aan de CSW heb ervaren bij de ministeries, was het heerlijk dat de ambassadeur bij de PV mij volmondig zijn steun en hulp toezegde en aangaf dat juist LHBTI hoog op de agenda staat.

Inmiddels krijg ik door wat de Vrouwenvertegenwoordiger kan betekenen. Juist doordat ik niet bij de Koninkrijksdelegatie hoorde, maar mijn opwachting kon maken als vrouwenvertegenwoordiger bij het diner bij de ambassadeur, kon ik gesprekken met mensen voeren, die anders niet zouden hebben plaatsgevonden. Kon ik bijvoorbeeld de (gevolmachtigd) ministers betrekken bij de perspresentatie van de Koninkrijksboot op 20 april jongstleden, een deelname georganiseerd door NGO’s van de Caribische eilanden, met een breed gedragen boot die meevaart in de botenparade van de Amsterdamse pride op 1 augustus.

Het voelt als een voorrecht dat ik deze belangrijke positie in kan nemen!

March in March

Up to 10 or even 20.000 attendants, was the amount the organizers estimated beforehand. Since this was a first, I could hardly believe my eyes when I saw that they were right. Never before I attended a women's rights march, and it was a wonderful experience. The march was attended not only by women, but loads of men joined, which felt so right. Many young people showed up. However, apart from the warm feeling of solidarity unfortunately there are many and far more urgent reasons why one would want to be part of it.

I spoke shortly with the sparkling Ruby on why she was there. She carried a sign 'Rape as a weapon of war should stop now!' as well as a March in March sign. "I believe in gender equality and I think it is something we should all hope for." And about the March in itself: "I think that all genders should participate in this and [...] it is awesome."

For the international Women's Caucus, the reason to attend was an obvious one. The outcome of the declaration of the CSW59 is very disappointing to the NGO's who over the last year put in lots of effort to get 'our' voices heard and the final version of the declaration appears to be, as the Guardian writes today a 'major step backwards for women's rights'.

I admire all those women (organizations) world wide, defenders of our human rights, extensively. I attended the march, joining the LGBTI Caucus in the parade, to express my solidarity with all of them.

Political Declaration en Working Methods

In tegenstelling tot voorgaande jaren zou er dit jaar tijdens de CSW niet worden onderhandeld over de tekst van de political declaration, maar voorafgaand. In de aanloop naar de CSW vroegen zowel de regeringsdelegatie als het maatschappelijk middenveld zich af hoe de conferentie dan verder zou verlopen. Voorgaande jaren ging juist daar heel veel tijd in zitten.

Er heerste een algemeen gevoel dat deze nieuwe aanpak het maatschappelijk middenveld inperkte, en zelfs op deze manier de mond snoerde bij de onderhandelingen. Want, naar wat ik begreep, werd er voorgaande jaren tijdens de onderhandelingen veelvuldig overlegd tussen regeringsdelegaties en NGO's. De vraag rees of er nog onderwerpen over zouden zijn waar wél ter plekke over onderhandeld zou kunnen worden.

In Nederland is er een verstandhouding tussen regeringsdelegatie en maatschappelijk middenveld waar in aanloop naar de conferentie meermalen kon worden overlegd. Maar dit geldt niet vanzelfsprekend voor andere landen. Lang niet ieder land zit te wachten op gendergelijkheid en de strijd die NGO's hiervoor voeren. We hebben daarom geprotesteerd en de foto's hiervan via social media verspreid.

Ik moest met de gewijzigde plannen rondom de presentatie van de politieke declaratie mijn eigen verwachtingen met betrekking tot de rol die ik in dezen zou hebben gespeeld, dus ook aanpassen. Het idee was dat ik de oren en ogen van de NGO's zou kunnen zijn, omdat ik als een van de weinigen over die speciale pas zou beschikken en meetings zou kunnen bijwonen waar andere NGO's geen toegang tot hadden. Dit was niet meer aan de orde. Dat gaf mij de kans om heel veel mensen te spreken en verschillende side en parallel events bij te wonen.

Ik heb vele fantastische vrouwen (beter) leren kennen tijdens de CSW. Sanne Holtslag van Wo=Men, die de communicatie met het maatschappelijk middenveld coördineerde en veel werk verzette bij de working methods. Ook Antia Wiersma van Atria heeft me op sleeptouw genomen en me fantastisch wegwijst gemaakt in hoe structuren werken.

Voor hun inhoudelijke verslagen verwijs ik graag naar hun weblog:

Antia – <http://www.atriaontmoet.nl/blog/antia>

Sanne – <http://womeninnewyork.blogspot.nl>

March in March – fotoverslag

Lbti-bijeenkomst OCW & Koninkrijksvertegenwoordiging

Op 1 januari ontmoette ik minister Jet Bussemaker (OCW) en minister Bert Koenders (BuZa) informeel bij de nieuwjaarsreceptie van de gemeente Amsterdam. Daar sprak ik hen kort over het vrouwenvertegenwoordigerschap en dat ik me erop verheugde hen weer te zien in New York, respectievelijk in maart en in oktober.

In januari ging ik op bezoek bij OCW en maakte ik officieel kennis met enkele medewerkers van OCW en Buitenlandse Zaken die naar de CSW zouden gaan. Ik vertelde hen waarom mijn onderwerp voor mijn speech in oktober LGBTI-rechten, als vrouwenrecht, als ménsenrecht is. Een mooie toevalligheid. Buitenlandse Zaken akkordeert de keuze van de NVR voor de vrouwenvertegenwoordiger. En OCW krijgt deze keuze als het ware in de schoot geworpen. Een spannend onderwerp vond men, maar het sloot ook fantastisch aan bij het LGBTI-debat dat plaats zou gaan vinden tijdens de CSW in het VN-gebouw (de eerste keer ooit!) en waarvan OCW een van de initiatiefnemers toe was.

Ik kreeg te horen dat er voor het eerst met een hele koninkrijksdelegatie naar de CSW zou worden afgereisd. 4 vrouwelijke ministers. Hoe bijzonder is dat, zeker nu het koninkrijk in 2015 200 jaar bestaat en zeker ook gezien het LGBTI-event dat het Koninkrijk hostte. Ik kon niet wachten te vertellen dat de Stichting Amsterdam Gay Pride, waarvoor ik als directeur LHBTI-emanipatie werkzaam ben, in de voorgaande maanden door de pride-organisatoren van St. Maarten en Aruba was benaderd. Onafhankelijk van elkaar wilden ze graag meedoen aan de Amsterdam Gay Pride. We vroegen Curacao Pride of zij ook belangstelling hadden en dat bleek het geval. En zo leek het erop dat een gezamenlijke deelname aan de Botenparade mogelijk zou zijn. Wat een mooie samenloop van omstandigheden.

Op 9 maart was het Koninkrijk der Nederlanden dus gastheer in de Dag Hamerskjold Library van het “High Level Meeting on the Role of Governments in Ending Violence and Discrimination against Lesbian, Bisexual, Transgender and Intersex Women”. Er waren afgevaardigden van overheden van Argentinië, de Filipijnen, Aruba en Nederland aanwezig. Ik kon een vraag stellen aan Melissa Hooyboer, de minister van Aruba, met betrekking tot de ongelijke rechten voor LHBTI’s op Aruba ten opzichte van Nederland. Zo kun je bijvoorbeeld niet op Aruba trouwen en is het systeem (pensioenopbouw, ziektekostenverzekeraars) niet ingericht op paren van gelijk geslacht. Mevrouw Hooyboer was duidelijk in haar woorden. Waar het gaat om vrouwenrechten en LHBTI valt er nog veel te doen, maar dat er iets moet gebeuren is duidelijk.

Op 20 april presenteerde de Amsterdam Gay Pride de koninkrijksboot in bijzijn van Jet Bussemaker, Josianne Fleming Artsen (gevolmachtigd minister Sint Maarten) en Marvelyne Wiels (gevolmachtigd minister Curacao) en Angelo Tromp van het Arubahuis.

Uit de uitnodiging van het ministerie van OCW:

The Beijing Platform for Action states:

“Human rights and fundamental freedoms are the birthright of all human beings; their protection and promotion is the first responsibility of Governments”

In spite of commitments agreed in the Beijing Platform for Action and other internationally agreed obligations, such as the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, LGBTI women continue to experience violence, discrimination and marginalization in all regions of the world.

How do Governments implement and fulfill their international obligations by ensuring that the human rights of all women in all their diversity are guaranteed? How can Governments promote and protect the human rights of LGBTI women in law, policy and programs? How should Governments do this in cooperation with civil society?

At this event Governments from different regions will share good practices in the area of fighting violence and discrimination against lesbian, bisexual, transgender and intersex women.

On the occasion of the 59th meeting of the UN Committee on the Status of Women, the cross-regional LGBT Core Group at the United Nations in New York- comprising Argentina, Australia, Brazil, Chile, Colombia, Croatia, El Salvador, France, Israel, Japan, the Netherlands, New Zealand, Norway, United Kingdom and the USA, OHCHR, Human Rights Watch and International Gay and Lesbian Human Rights Commission (IGLHRC), together with the Council of Europe and the European Union - will organize the event “Ending Violence and Discrimination against LGBTI women, in all regions of the world”.

The UN OHCHR, delegates from UN Member States and human rights defenders will participate.

Michelle Hooyboer-Winklaar
Together for the first time at The UN: 4 female ministers from the Kingdom of the Netherlands

Vind ik leuk · Reactie · Delen · 10 maart

OnzeVrouwInNY heeft gerepost

Elisabeth Steenhoven @ESteenhoven · 10 mrt.

Minister Bussemaker van @MinOCW spreekt VN toe: vrouwenrechten & gendergelijkheid zijn cruciaal #CSW59 hear hear

10 4

Ontmoeting met Charles Radcliff

 OnzeVrouwInNY @OnzeVrouwInNY · 20 mrt.
Nice informative chat with [@charles_rad](#) on [#CSW59](#), my speech on human rights (women and LGBTI) in October.

Charles Radcliffe is Chief Global Issues bij de Office of the UN High Commissioner for Human Rights (OHCHR). Ik ontmoette hem in oktober bij de ILGA Europe conferentie waar hij een toelichting gaf op de bijzondere kanteling die er op dit moment in de wereld plaatsvindt.

Op 26 september jongstleden nam de Human Rights Council van de Verenigde Naties namelijk een resolutie aan tegen anti-LGBT geweld en discriminatie. Hij vertelde daar over hoe het lobbywerk tot deze positieve verandering heeft geleid. Bij onze ontmoeting vroeg ik hem wat voor argumenten hij mij kon aandragen voor mijn sollicitatiegesprek bij de NVR om mij te kiezen als vrouwenvertegenwoordiger.

Hij vertelde me dat dít het moment is. In 2011 werd de resolutie namelijk afgewezen en het is opmerkelijk dat een land als China, die in 2011 nog tegenstemde, zich nu onthield van stem. De Filipijnen die in 2011 zich onthielden van stem, stemde nu voor. Hij zei me dat dít het momentum was en dat Nederland als koploper op LHBT-emanipatie eigenlijk niet anders zou kunnen dat dit moment aan te grijpen.

Ik sprak hem nu over 'onze' toetreding tot de Human Rights Council op 21 oktober jongstleden, toen de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties Nederland heeft gekozen. Bert Koenders heeft na de verkiezing gezegd specifiek te willen inzetten op het actief beschermen van vrouwenrechten en de rechten van seksuele minderheden en verdedigers van mensenrechten. Nog meer reden om voor het onderwerp LGBTI te kiezen.

Hij blijft me volgen en ook in oktober is hij vast aanwezig wanneer ik de speech zal uitspreken.

CSW59: overwhelming and fantastic

My first CSW, and what an amazing experience it is. Being an specialist on LGBTI issues, as a generalist on women's rights up till now so little I have been aware of the huge variety and levels of struggles women in general have to go through, to obtain something so logical, equality. Equal human rights.

In fact I'm quite overwhelmed by all the things I hear and see and do lots of thinking trying to grasp the impact of the things I've been made aware of this week.

So many people and as many opinions. Attitudes and opinions which up until now I would have shrugged off and labeled as 'mental', I now realize, just can't be ignored. There are SO MANY people here with narrow minded interpretations on human rights. At first I was I pleasantly surprised by seeing loads of young, polite, neatly dressed people. Unfortunately they uphold some strong beliefs. From what I've heard religious groups pay for their travels to New York and instruct them how and where to 'infiltrate' ask questions like: "I totally respect people with another sexual orientation, but, and I mean this in the most respectful way, why do they choose to be gay?" The same sort of questions are asked regarding women and pregnancy, protection of 'the family'.

But then there are so many wonderful panellists, like Monica Simpson, executive director of Sister Song speaking at an event on religious and sexual rights at the United Nations. Eloquently countering the pro life activists. She argues that what is needed, is good health care. For women. Whether it is because they would like to become pregnant, or whether they want to abort a pregnancy. When you make health care available to these women, a man that breaks his leg can benefit from this health care as well. Women have the right self determination. Whose life is worth more, that of the pregnant woman or the foetus she is carrying, that is only for the woman carrying the foetus to decide.

I hear of so many beautiful things happening, as with the official LGBTI event instigated by the Dutch ministry of Emancipation (OCW). Like how swift the rights and thus the lifes for LGBT people in Malta are changing for the better. Also Malta has 'ground breaking legislation' regarding intersex people.

Besides being overwhelmed I find I'm starting to distill the main subjects for my speech at the general assembly in October. I will touch on the ordeals of the safety of women's rights activists, activists who speak about (their own) sexuality in explicit terminology, about family and its many varieties, about self determination and the integrity of the human body.

http://en.wikipedia.org/wiki/LGBT_rights_in_Malta
<http://oiiuk.org/934/ground-breaking-legislation-in-malta/>

All the while, the NGO's have felt they were excluded from the negotiations on the CSW59 declaration, whereas the negotiations on the one topic that was left for negotiation, the working strategies, appear to be quite a difficult proces.

If you wish to do some good in depth reading please read the blogs on <http://www.atriaontmoet.nl/blog/antia> and <http://womeninnewyork.blogspot.nl/>

Inspreken commissie Jeugd en Cultuur

De gemeente Amsterdam ontwikkelt nieuw LHBTI-beleid voor de periode 2015–18. Uiteraard wil ik dat het het beste beleid ter wereld wordt ☺ Daarom heb ik naar aanleiding van een Roze Tafel bijeenkomst op 12 februari en de zorgen die ik had, ingesproken bij de commissie Jeugd en Cultuur op 19 februari 2015.

Aan: Commissie Jeugd en Cultuur
Datum: Amsterdam, 19 februari 2015
Betreft: Ontwikkeling LHBTI-beleid n.a.v. Roze Stembusakkoord

Beste commissieleden, beste wethouder, mevrouw Kukenheim,

Dank voor de gelegenheid tot inspreken. Ik ben hier vandaag in mijn functie van Nederlandse vrouwenvertegenwoordiger. In oktober maak ik onderdeel uit van de Koninkrijksdelegatie en spreek ik 193 regeringsleiders toe bij de Algemene Vergadering van de VN in New York. Ik zal – als eerste vrouwenvertegenwoordiger ooit op deze plek – over de rechten van LHBTI-vrouwen* spreken.

Een betere wereld, begint bij jezelf. In dit geval in mijn eigen stad. Vooropgesteld dat het fantastisch is dat het Roze Stembusakkoord in het coalitieakkoord is opgenomen en dat uit alles blijkt dat wethouder Kukenheim zich hard maakt voor het onderwerp en ik blij ben met deze betrokken wethouder, baart de manier waarop de basis voor nieuw Amsterdams LHBTI-beleid afgelopen donderdag is gelegd, mij zorgen.

Zo'n 150 beroeps-LHBT's (zowel vrijwilligers als betaalde krachten), geïnteresseerde LHBT-burgers en beleidsmakers en –trekkers van de gemeente bezochten de bijeenkomst 'Roze Agenda in de Rode Hoed, Samen voor het Roze Stembusakkoord'.

Vantevoren kon je als deelnemer cijfers downloaden over de stand van zaken in de stad en je inlezen. Heel goed, want wanneer je nieuw beleid wil creëren, stel je vast waar we vandaan zijn gekomen sinds 2009, toen voor het eerst in het kader van Amsterdam Gay Capital beleid werd geformuleerd, vervolgens waar we dankzij allerlei al dan niet door Amsterdam gesubsidieerde interventies nu staan en daarna waar we naar toe willen. Dit schept verwachtingen.

Die niet werden ingelost. In een korte presentatie werden donderdag wat cijfers genoemd maar daar bleef het bij. De middag beperkte zich vervolgens tot een creatieve ontmoetings- en teambuildingsactiviteit waarbij we zonder enige basis zelf gingen bedenken wat we nodig hadden om tot een ideale situatie binnen ons thema te komen en hoe we dat zouden gaan aanpakken.

Ik heb met Marloes Meuzelaar van Stichting OndersteBoven, Ellie Lust van Roze in Blauw en Peter de Ruiter van COC Amsterdam over deze opzet gesproken en gezamenlijk hebben we geconcludeerd dat deze bijeenkomst een ontzettend gemiste kans is geweest. Wij voelden ons als betrokken en inhoudelijke activisten 6 jaar teruggeworpen in de tijd.

Wij maken ons zorgen om de vervolgbijeenkomst. Als dit in het verlengde ligt van afgelopen donderdag, zal een aantal mensen die niet mogen ontbreken, afhaken. Formuleer beleid op basis van feiten, anders voeren we over 4 jaar hetzelfde gesprek met als risico dat de gedrevenheid om bij te dragen verdwijnt.

Om af te ronden: De gemeentefolder 'Levendig en Vrij' uit juni 2014 stelt als hoofddoelen voor het LHBT-beleid voor de periode 2015–18: Meer sociale acceptatie, Meer veiligheid, Meer weerbaarheid. Ik ben ook voor meer van dat alles, maar wel tot stand gekomen op basis van actuele cijfers, bewezen effectiviteit van interventies, samen met alle partijen, commercieel en ideëel, LHBT én hetero, die hieraan bijdragen en die MIJN Amsterdam al een aantal jaar tot koplopersstad van de Nederlandse en Europese Regenboogsteden maakt en die maakt dat deze Amsterdammer in oktober de wereld kan vertellen hoe het zou moeten zijn waar het gaat om LHBTI-rechten en wel in het vertrouwen dat het in mijn stad al op de juiste manier gebeurt.

Nogmaals dank voor deze inspreekgelegenheid.

Irene Hemelaar

Vrouwenvertegenwoordiger in de Koninkrijksdelegatie naar de AV van de VN 2015
irenehemelaar@gmail.com
+31 650 567 256

*LHBTI-vrouwen zijn lesbische, biseksuele en transmeisjes en –vrouwen evenals meisjes en vrouwen met een intersekseconditie.

De Christelijke Lobby

De bescherming van het gezin, de bescherming van gewetensbezwaarde personen die vanwege levensovertuiging diensten aan LHBTI's mogen weigeren. Het zijn voor vele bevlogen christenen aanleidingen om bij verschillende debatten aanwezig te zijn bij de VN-conferentie Commission on the Status of Women (CSW) in New York. Zo ook de afgelopen conferentie in maart.

Je herkent ze aan hun leeftijd – het zijn veelal twintigers – hun keurige, zakelijke kleding en serieuze uitstraling. Alles wat tijdens een debat wordt gezegd, wordt minutieus in grote schriften genoteerd of met hoge snelheid op MacBooks ingetikt. En wat opvalt, het zijn er niet een handjevol. Op een zaal met honderdvijftig bezoekers kan zomaar een derde uit christelijke 'anti'-hoek komen.

De meeste debatten bij de conferentie zijn opgebouwd uit vier, vijf sprekers met een afrondend halfuurtje voor vragen uit het publiek. En op het moment dat het publiek mag participeren, dan gebeurt het. Als één mens steekt de christelijke klik de hand op. De debatleider wijst een aantal handen aan. We worden deelgenoot van te lange 'testimonials' over hoe God een rol speelt in het leven van de vraagstellers waarna deze hun getuigenis afsluiten met een ongepaste vraag.

'With all due respect, vindt u niet dat ik als vroedvrouw vanwege gewetensbezwaren zou moeten kunnen weigeren een baby ter wereld te brengen bij een lesbische vrouw in barensoed? U vindt dat u allerlei rechten heeft, maar moet dat ten koste gaan van mijn rechten?'

Ik heb regelmatig bewust mijn lippen op elkaar moeten houden. Het lukte me met name omdat dat juist is waar ze op uit zijn, 'gebrek aan respect' oproepen. Alle beledigende vragen worden door de panelleden rustig en serieus beantwoord.

Ik werd daar al naar van, maar schrok pas echt toen de Amerikaanse staat Indiana vlak na de conferentie op 26 maart de 'Religious Freedom Law' introduceerde die daadwerkelijk de rechten van gewetensbezwaarde christenen boven die van LHBTI's stelt. De christelijke lobby is wijdverspreid en volhardend en kan dus zomaar grote successen boeken.

Waar de in het oog springende vernietigende strijd op religieuze grond van IS terecht leidt tot ingrijpen, mag het sluipende gevaar van andere religieuze extremistische stromingen niet uit het oog worden verloren.

Verschenen in Gay&Night Magazine and op www.gay.nl in mei 2015

Op de agenda:

Dag	tijdstip	Wat	Waar
16 mei	09.00 – 16.30	Roze Limotour langs drie gemeenten ihkv OCW gay-straight allianties	Amersfoort, Utrecht, Rotterdam
11 juni	10–13	Masterclass mensenrechten	Vrouw en Vaart, Amsterdam
11 juni	14–16	College mensenrechten zomerschool	Humanity in Action, Amsterdam
26 juni	Notk	Optie – Bijdrage panel	Workplace Pride Conference, Amsterdam
27 juni	Notk	Wat willen we voor LGBTI in de toekomst discussie ihkv Gelijk=Anders	Pakhuis de Zwijger, Amsterdam
28 juni	Notk	Vertel het de Vrouwenvertegenwoordiger Dialoog ihkv 'Ode aan de Vrouw' festival	Roest te Amsterdam
26 juli	14.00– 16.30	Vertel het de Vrouwenvertegenwoordiger Dialoog ihkv Amsterdam Gay Pride	IHLIA / OBA te Amsterdam
Oktober	Nvt	Speech	New York

In de media

interview

'LAAT ZE NIET BUITEN DE MAATSCHAPPIJ VALLEN'

Hoe vind je het dat je tot vrouwenvertegenwoordiger bent gekozen?

Dit is bijna het hoogst haalbare voor een activiste als ik. En dat ik onderdeel mag uitmaken van de Nederlandse regeringsdelegatie die in oktober naar de Verenigde Naties gaat, betekent dat de overheid achter mijn boodschap staat. Een grote eer!

Wat is die boodschap?

Of je nu lesbisch bent of biëksueel, een transvrouw of een vrouw met een intersekse-conditie, iedereen is gelijk. Ik vind dat er meer aandacht moet komen voor de rechten van deze groep.

Vrouwen met een intersekse-conditie?

Dat zijn vrouwen die behalve vrouwelijke ook mannelijke kenmerken hebben - bij mannen is het andersom. Soms zijn dit uiterlijke kenmerken, soms ook het is de chromosomen, bijvoorbeeld dat vrouwen

'Als een baby een piemeltje én schaamlippen heeft, moet je nog niet meteen opereren'

het XY-chromosoom hebben in plaats van XX. Als een maatschappij zegt dat je alleen of man of vrouw kunt zijn, dan sluit je deze groep uit. Iets normaal als naar een openbaar toilet gaat, kunnen ze al als verscheidene ervaren. Kriften ze te horen: "Je bent op de verkeerde w.c." Een andere ergernis is dat je op de meest onlogische momenten op formulieren moet invullen wat je geslacht is, bijvoorbeeld bij het afsluiten van een telefoon- of krantenabonnement. Je kunt dan kiezen tussen man of vrouw, maar er is meer dan dat.

Regeringsleiders en overheden moeten meer oog hebben voor de rechten van lesbiennes, biseksuelen, transvrouwen en vrouwen met een intersekse-conditie, vindt **Irene Hemelaar**. Want waarom zegt de maatschappij bijvoorbeeld dat je altijd of man of vrouw moet zijn? De directeur LHBTI-empatie van Amsterdam Gay Pride is dit jaar VN vrouwenvertegenwoordiger. In oktober wil ze deze thema's aankaarten tijdens de algemene vergadering van de Verenigde Naties in New York.

TEKST MARTIN HOBBEL

Wat aankruisen, is toch ook weer niet zo'n groot probleem?

Dat er beperkt wordt gedacht over op wat voor manier je mens kunt zijn, is voor iedereen met een intersekse-conditie en transpersonen wel vervelend. Buiten de maatschappij vallen, is misschien een te groot begrip, maar in de gesprekken die ik met verschillende mensen heb gevoerd, vertellen ze dat ze het gevoel hebben dat het nooit over hen gaat.

Vind je dat baby's waarvan niet helemaal duidelijk is wat het geslacht is, geopereerd moeten worden?

Alleen als dat wegen gezondheidsklachten noodzakelijk is. Niet wanneer dit gebeurt om voor een bepaald geslacht te kiezen. Die keuze kan later immers verkeerd uitpakken. Laat het lekker zoals het is. Als een arts een baby niet met een klein piemeltje én schaamlippen, dan willen sommige artsen, maar ook de ouders, dat er voor een bepaald geslacht wordt gekozen. Maar als alles goed functioneert, de baby geen lichamelijke problemen heeft, bijvoorbeeld bij het plassen, kun je ook wachten tot een kind zelf in staat is om een keuze te maken. Een verouderde kan bovendien voor zichzelf later ook bepalen: ik ben content met hoe ik ben, ik hoef niet geopereerd te worden. Want het kan zijn dat iemand zich helemaal man of vrouw voelt, maar geen behoefte heeft aan een geslachtsoperatie om de genderidentiteit bevestigd te krijgen. ■

teemvoorkeuren Interview met Irene Hemelaar

In oktober 2015 gaat Irene Hemelaar, voorvechter van LHBTI-emancipatie, als Vrouwenvertegenwoordiger naar de Verenigde Naties. Zij zal deel uit gaan maken van de Regeringsdelegatie en namens de Nederlandse vrouwen de VN-lidstaten toe gaan spreken.

Door Lili Brouwer

Hoe is deze selfmade woman begonnen?

In '87 begon ik na het gymnasium met theaterwetenschappen aan de UvA. Na de propedeuse een jaartje werken als typiste bij het Financieele Dagblad en toen Engelse taal- en letterkunde, wat ik nooit heb afge maakt. In die tijd deed ik o.a. aan lesbisch toneel, schreef voor roze jongerenblad *Expreszo*, las alles wat ik kon vinden over homoseksualiteit, volgde een blok lesbische studies bij de geweldige Renée Hoogland, maakte muziek en vooral veel plezier. Ik vond het heel gewoon dat ik al die dingen kon doen. Pas aan het eind van mijn jaren '20 toen ik in 1998 Mieke Verhagen, vakbondsbestuurder bij FNV Bondgenoten leerde kennen en ik daar werkte als secretaresse, werd mijn vuurtje aangewakkerd. Zij kon zich zich vreselijk storen aan het gebrek aan activisme en historisch besef bij vrouwen van mijn generatie en ze bracht me vele inzichten. Ze is een fantastische vriendin en nog altijd mijn über-opperheks.

Wat wil je bereiken in deze functie? Wat kan dat betekenen voor de LGBT-gemeenschap in de wereld en in Nederland?

In 2015 reist er voor de 70^e keer een Nederlandse Vrouwenvertegenwoordiger met de Regeringsdelegatie mee naar de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Het is bijzonder dat ik als eerste vrouwenvertegenwoordiger in deze 70 jaar zal spreken over LGBTI-rechten. Dit activisme beslaat immers slechts een 'niche' als het gaat om de breedte van vrouwenrechten waarover afspraken zijn gemaakt tijdens de 4e Wereldvrouwenconferentie in 1995 in Beijing en de Millennium Development Goals. Ook dat seksuele diversiteit een moeilijk bespreekbaar onderwerp is in veel van de landen die

de afspraken hebben ondertekend. Tegelijkertijd is mijn strijd voor gelijke rechten er een die als lakmoesproef dient. Het uitspreken van een statement over dit onderwerp op deze plek voor al deze regeringsleiders is dus nog nooit gedaan. Het levert een zichtbaarheid op voor onze zaak en daarmee ook de zaak van alle vrouwen die zijn weerga niet kent. Wanneer LGBTI-vrouwen in volle vrijheid hun leven kunnen leven, zullen heterovrouwen dit zeker kunnen.

Waarom solliciteerde uitgerekend jij?

De functie van Vrouwenvertegenwoordiger behelst voor mij exact datgene waarom ik mij al jaren inzet voor gelijke rechten van LHBTI's, meisjes, vrouwen en ouderen in het bijzonder. LHBTI-rechten zijn, net als vrouwenrechten, immers mensenrechten. De relatief grote vrijheid die mij ten deel is gevallen om mijn eigen keuzes te maken en mijn eigen weg te kunnen bepalen, gun ik anderen ook en liefst meer. Ik zet me in voor gelijke rechten omdat ik vind dat ieder het recht heeft om zichzelf te zijn en dat je het recht hebt te houden van wie je wilt. Daarbij gaat het over seksuele rechten, gendergelijkheid en de positie van vrouwen in het algemeen en LBT-vrouwen binnen de 'homobeweging' en 'vrouwenbeweging' in het bijzonder. Je kunt niet jezelf zijn als je niet veilig voelt, als

je op je hoede moet zijn voor verbaal en/of fysiek geweld. Je kunt niet ten volle jezelf zijn als vrouw, als LGBTI, wanneer je niet gelijke mogelijkheden hebt je te ontplooiën. Dit gold lang binnen de 'witte homomannenbeweging' en binnen verschillende gelederen van de vrouwenbeweging die zich niet graag associeerden en associëren met de negatieve stereotypen die zij koppelen aan lesbische vrouwen. Als je wilt dat er iets verandert, en je bent in staat om daaraan bij te dragen, dan moet je dit doen. Door zelf je schouders eronder te zetten en als je dit is gegeven ook door anderen de ruimte en ondersteuning te bieden dit te doen. Ik kan en doe dit al jaren op verschillende manieren als creatieve duizendpoot, door te duwen en trekken en vooral door te verbinden en te betrekken.

Wat houdt de functie in en hoe ga je de opdracht aanpakken?

Het betreft een vrijwilligersfunctie, waaraan ik gemiddeld zo'n 8 uur per week kwijt zal zijn. Ik mag ter voorbereiding van het uitspreken van het statement bij de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in oktober 2015 alvast in de eerste helft van vol-

gend jaar een gedeelte van een VN-vergadering meemaken. Dit zou in maart de vergadering van de Commission on the Status of Women (CSW) kunnen zijn, maar ook een andere. Dat ga ik in december in samenspraak met de NVR uitzoeken. Verder zal ik deze maand gebruiken om een planning te maken voor de eerste 5 maanden van 2015. Ik wil, buiten mijn grote netwerk, met een zo breed en divers mogelijke groep vrouwen in contact komen, om te polsen wat zij belangrijk vinden met betrekking tot dit onderwerp. Ik vertegenwoordig uiteraard de Nederlandse vrouw, maar zal ook met internationale LGBTI- en vrouwenorganisaties overleggen om te zien waar voor hen waar het gaat over LGBTI-emanipatie en –zichtbaarheid de zwaartepunten liggen. Dit alles leidt tot het moment supreme, onderdeel uitmaken van de Regeringsdelegatie in oktober 2015 en het uitspreken van het statement. Ik zal hier regelmatig over bloggen.

Was het logisch om jou te benoemen?

Of het logisch is, weet ik niet; dat is aan de sollicitatiecommissie, die naar ik heb begrepen een harde dobber heeft gehad bij het maken van haar keuze. Wél is het zo dat dit hét moment is binnen de vrouwenstrijd om ons te focussen op gelijke rechten van LGBTI-vrouwen. Op 26 september jongstleden nam de Human Rights Council van de Verenigde Naties namelijk een resolutie aan tegen anti-LGBT geweld en discriminatie. Vervolgens heeft de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 21 oktober jongstleden Nederland gekozen om toe te treden tot de Human Rights Council. Onze minister van Buitenlandse zaken, de heer Bert Koenders zei na de verkiezing specifiek te willen inzetten op het actief beschermen van vrouwenrechten en de rechten van seksuele minderheden en verdedigers van mensenrechten.

Ken jij de vrouwen- en LHBT-geschiedenis van de vakbeweging? Wat zijn de successen, wat vind je tegenvallen?

Wat mij opviel sinds ik bij de bond kwam, is dat er opvallend veel Lesbische vrouwen vakbondsbestuurder zijn, terwijl ik maar 1 homoman ken die vakbondsbestuurder is. Karin Adelmund is in mijn beleving de meest bekende vrouw in de vakbeweging, binnen de vrouwenbond, maar ook in het federatiebestuur. Mieke Verhagen is voor mij de belangrijkste geweest. Er werken en werkten vele krachtige prachtige vrouwen in de vakbeweging. Voor wat betreft de LHBTI-beweging vind ik het jammer dat na het vertrek indertijd van Marcelina Oosthoek het – in elk geval voor een relatieve buitenstaander als mij - lijkt

alsof het nauwelijks een onderwerp meer is binnen de FNV. Ik weet dat er wordt gewerkt aan een nieuw Netwerk Roze FNV. Ik hoop dat het een daadkrachtig en slagvaardig netwerk zal zijn, dat niet alleen praat, maar vooral ook doet. Die twee lijnen kunnen immers prachtig naast elkaar bestaan. Ik vind dat je als FNV-lid een keuzemenu moet hebben. Bij je inschrijving kun je dan aangeven welke 'strijdpunten' je belangstelling hebben. Dit kan zijn LHBTI, vrouwen, ouderen, jongeren et cetera; zoveel je wilt. Ik hoop dat een ongedeelde FNV er toe zal leiden dat je met één lidmaatschap eenvoudig toegang krijgt tot alle relevante informatie over de branches waarin je werkzaam bent én op de manier waarin je binnen betreffende branches werkzaam bent, in loondienst of als ZZP'er. Dus geen aparte bond voor zelfstandigen, maar professioneel en geïntegreerd in de verschillende beroepsgroepen. Nu ik al een tijd lid ben van FNV ZZP na een tijd lid te zijn geweest van FNV Kiem, mis ik echt de beroepsinhoudelijke informatie die hoort bij mijn praktijk als uitvoerend artiest.

Tot slot: Wat ga je doen als je Ton Heerts opvolgt voor 1 FNV in beweging?

Hahahaha. Vooropgesteld dat ik over die functie in combinatie met mezelf nog nooit heb nagedacht, heb ik wel een idee van waar ik vind dat de vakbeweging naar toe zal moeten gaan. De vakbeweging moet zich op een manier vernieuwen die werkenden zo aanspreekt, dat ze het (weer) belangrijk (gaan) vinden om lid te zijn. Mijn eerder genoemde keuzemenu / aanvinklijst over alle info die je wilt ontvangen is volgens mij een middel om meer potentiële leden te interesseren. Ik vind verder dat mensen meer hun eigen tijd zouden moeten kunnen indelen. Flexibele arbeidsvoorwaarden zijn hiervoor noodzakelijk. Ook verplichte feestdagen moeten op de schop. Laat mensen zelf kiezen wat voor hen een feestdag is en laat niet een religie hier leidend in zijn. Verder vind ik dat de discussie rond het openstellen van pensioenen en sociale zekerheid voor de ruim miljoen ZZP'ers beter moet worden gevoerd, zeker als je in ogenschouw neemt dat het vooral vrouwen en ouderen betreft. Ze betalen wel belasting, maar er is geen vangnet. En nu wil de overheid ook nog dat kleine voordeel, de zelfstandigenaftrek, ontnemen. Terwijl gebleken is dat subsidies om arbeidsgehandicapten en 50+'ers aan het werk te helpen, niet werken. En tot slot is de belastingdienst veel te betuttelend bij het bepalen van wie wel of geen ondernemer is, waarbij schijnconstructies zeker moeten worden tegengegaan, maar waar ondernemers gewoon moeten kunnen ondernemen zonder dat het ze moeilijk wordt gemaakt. Hier moet de FNV echt hard tegengas op geven.

Vrouw met een missie

„Je moet kunnen liefhebben wie je wilt”, is de boodschap die Irene Hemelaar uitdraagt. Ook straks bij de Verenigde Naties.

door Saskia Wissinger
Foto: Hans van der Meer

Zij is gracieus, donker en lichte ogen. Ze is een vrouw met een geroepen stem. Ze is een vrouw met een missie. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar.

De groep van de jaarlijkse lezingen door de Amerikaanse gezichten, die onderdeel is van het programma van de Verenigde Naties. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar.

Alles wat ze doet is om ervoor te zorgen dat de wereld een betere plek is. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar.

„Het is niet anders, hebben er geen problemen. Het is niet anders, hebben er geen problemen. Het is niet anders, hebben er geen problemen.”

Hemelaar wilde voorstellen en ging bij de Verenigde Naties. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar.

De groep van de Verenigde Naties. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar.

Alles wat ze doet is om ervoor te zorgen dat de wereld een betere plek is. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar. Ze is een vrouw met een naam: Irene Hemelaar.

DE VERENIGDE NATIES 17 DECEMBER 2014

gehoordgeziengequoot

Irene Hemelaar

Vrouwenvertegenwoordiger naar de VN

Als directeur LHBTI-emanipatie van de Stichting Amsterdam Gay Pride is Irene Hemelaar een van de grote drijvende krachten achter het grootste Nederlandse gay event. Binnenkort komt daar een eervolle taak bij, want de Nederlandse Vrouwen-Raad (NVR) heeft haar voorgedragen als Vrouwenvertegenwoordiger naar de Verenigde Naties. Dit houdt in dat ze in oktober 2015 deel uit zal maken van de Regeringsdelegatie naar de Algemene Vergadering van de VN om daar namens de Nederlandse vrouwen de regeringsleiders van de VN-lidstaten toe te spreken.

Irene's ambitie is om daar op te komen voor de rechten van lesbische, biseksuele en transvrouwen en vrouwen met een intersekseconditie (LBTI-vrouwen). "2015 is het jaar dat ik vrouwenvertegenwoordiger zou willen zijn. In aanloop naar EuroPride 2016 in Amsterdam, zal ik nog meer dan nu internationaal werk verrichten. Ik ben me er zeer van bewust dat mijn ervaring en activisme slechts een 'niche' beslaan als het gaat om de breedte van vrouwenrechten waarover afspraken zijn gemaakt tijdens de vierde Wereldvrouwenconferentie in 1995 in Beijing en de Millennium Development Goals. Ook dat seksuele diversiteit een moeilijk bespreekbaar onderwerp is in veel van de landen die de afspraken hebben ondertekend. Tegelijkertijd is mijn strijd voor gelijke rechten er een die als lakmoesproef dient. Wanneer LBTI-vrouwen in volle vrijheid hun leven kunnen leven, zullen heterovrouwen dit zeker kunnen," zo legt ze zelf uit. Met de voordracht van Irene Hemelaar sluit de NVR aan bij een van de prioriteiten van het internationale mensenrechtenbeleid dat de rechten van vrouwen en seksuele minderheden wil beschermen. In de Tweede Kamer is bovendien onlangs nog gepleit om Nederland wereldwijd weer leidend te maken als voorvechter van rechten voor lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transgenders.

www.nederlandsevrouwenraad.nl
www.heavenlycreature.nl

OnzeVrouwInNY @OnzeVrouwInNY · 6 mrt.

And here we are, @gregoryshapiro and me on his fabulous #unitedstatesofeuropa
[m.youtube.com/watch?v=SxcAoJ ...](https://www.youtube.com/watch?v=SxcAoJ...)

↩️ ↻ 2 ★ 3 ⋮

<https://www.youtube.com/watch?v=SxcAoJ6WVaQ>

MIJN AMSTERDAM

Irene Hemelaar (45) is zangeres en bij Amsterdam Gay Pride directeur 'LHBTI'-emancipatie: lesbo, homo, bi, trans en interseks. Ze wordt dinsdag ambassadeur van de 'roze' thuiszorgorganisatie Gay Care. Ze is geboren en getogen in Amsterdam.

bekit Anne-Rose Bantlinger fotografie Iris Bergman

RESTAURANT

"Ik eet heel graag bij Razmatas aan het Hugo de Grootplein. De knappe, gastvrije Iris Molkenboer heeft aardige medewerkers, een heerlijke royale Franse keuken en smakelijke wijnen."

Mijn buurt

"In de Hugo de Grootbuurt kreeg ik in 1993 mijn benedenwoning. De buurt was zo slecht dat De Key die niet aan een ouders wilde toewijzen. Nu is deze fijne buurt er enorm op vooruitgegaan. Met een diversiteit aan horeca en positieve levenswijzen. Ik hoop er mijn leven te slijten. Ik ben al flik op weg."

Smakelijke winkel

"Dat zijn op mijn eigen Hugo de Grootplein: bakkerij Westerbos en vishandel Dick Tol. Zijn kibbeling met gebakken uitjes is de beste ter wereld."

Amsterdam voor kinderen

"Ik groeide op in veilig Oudorp. Ouders laten hun kinderen op straat spelen. Ik ging als benjarige alleen in mijn rubberboot roeien op de Grotterplas."

Mooiste standbeeld

"De man met de vioolkit op het Tweede Mannigplantsoen. Hij is

grappig, mooi, vertrouwd en hij neemt altijd vriendelijk zijn hoed voor me af."

Mooi lied over Amsterdam

"De port naar Noord van Jeroen Zylstra uit 2002. Over het stille IJ bij maanlicht, de 'lechts' op de pont, het verlangen om met haar te vrijen. Irvak, erig en inters."

CAFÉ

"Saaren in de Elanderstraat, vroeger een vrouwencafé en nu een gay mixcafé waar iedereen welkom is. Ik verzorg er al ruim tien jaar elke tweede zondag van de maand de MissZing-avonden. Mensen komen van Groningen tot Nijmegen om mee te zingen."

Favoriete modewinkel

"Bij Miss Jones in de Reestraat staat bijna elk jurkje goed en sommige beeldig. Ik ga er tien, koop er drie en ben voor een half jaar representatief."

Mijn kapper

"Rob de Wilde in de Tweede Boordwarstraat snijdt mijn haar, knipt goed, is belangstellend en gezellig. De knappe kapper met de mooiste ogen. Als ik niet geknipt hoef te worden en ik ben ik de buurt, krijgt hij een knuffel."

Verliefd in Amsterdam

"In 1993 op het Weteringcircuit. De regen kwam met bakken uit de hemel. We gaven elkaar na een avond stappen, met pandaogen van de mascara, onze eerste kus, verlegen en verliefd. Een auto stopte, mannen schreeuwend ' hoeren' en scheurden weg. Dat vergeet ik nooit. Dat is ook Amsterdam."

Met pek en veren de stad uit

"Ilegale verhuurders van sociale huurwoningen als Airbnb-adressen. Een toeriste probeerde laatst de sleutel in mijn slet te proppen. Wanneer pakt De Key die overlast eens aan?"

Laatste keer de stad uit

"In maart was ik naar New York als voorbereiding voor oktober. Dan ben ik de Nederlandse vrouwenvertegenwoordiger bij de Verenigde Naties. Ik ga als eerste ooit bij de Algemene Vergadering van de VN praten over het onderwerp LHBT: lesbisch, bi, trans en interseks."

MOOISTE PARK

"De achtertuin van Noord: Het Twiske. Daar wandel ik twee tot vier keer per week zven tot twaalf kilometer. Een lust voor het oog. En rustig, met konijntjes, koeien en Schotse Hooglanders."

Eerste keer in Amsterdam

"Ik werd thuis geboren op 24 juni 1969 in de Jan Oudegeeststraat. Als laatste kind, en na vier jongens het eerste meisje. Mijn vader hing de vlag uit. Eindelijk had hij zijn dochter."

Favoriete Amsterdammer

"Ik loop over van liefde voor Eberhard van der Laan. Begin 2014 was ik door de lezers van Het Parool genomineerd voor 'Amsterdammer van het Jaar 2013'. Eberhard is voor mij de Amsterdammer van altijd."

DIEREN IN AMSTERDAM

"Konijn Bennie heb ik al sinds 2008. Poes Chica heb ik in december vorig jaar opgehaald op Lanzarote. Op vakantie werden we wakker van het gepap van een ondervoerd, verwaarloosd poesje. Chica was ons kerstkindje."

Gay Care Amsterdam

"Deze organisatie biedt met passie zorg aan lesbennes, biseksuelen, homo's en transgenders. Dat doen ze vanzelfsprekend: bij hun zorgverleners roept onze leeftijd geen vragen op, maar herkenning. Daar zet je je deur toch wagenwijd voor open?"

www.gaycareamsterdam.nl